

В. Г.

Въ долината на вампиритѣ

Срѣдъ скалистъ кжтъ на величественитѣ Анди, що се простиратъ въ Южна Америка, край Тихия океанъ, се простира малка долина. По външния си видъ тя много наумява лунна картина. Скалитѣ, които се издигатъ по нея, приличатъ на грамадни крила. Мѣстността е пуста и измжчва човѣка съ своето еднообразие.

Туземцитѣ-индианци отъ сутринъ до късна вечеръ дѣвчатъ листа отъ какао и затова бузитѣ имъ изглеждатъ винаги подути. Едничкото познато въ тая мѣстностъ животно е ламата. Други животни нѣма, защото почвата е бедна и нищо не произвежда. И сѣ пакъ и въ тая жалка страна, гдето дърветата сж голѣма рѣдкостъ, на всѣки нѣколко часа пжтъ, ще видишъ долини, покрити съ растителностъ, каквато се срѣща между Амазонка и Парагвай.

Жителитѣ на тая мѣстностъ сж християни, но сж запазили много отъ старитѣ си езически вѣрвания. Тѣй напр., за да изгонятъ злитѣ духове, тѣ слагатъ по покрива на кжщата разбити гърнета и до тѣхъ биволски рога. И това придава на селището много чудноватъ видъ.

Когато почна да се свечерява, ние потърсихме мѣсто за ношуване. Стопанинътъ на една хижа се оказа много гостоприеменъ и ни събщи, че има две спални стаи. Ние трѣбваше да направимъ изборъ между широката стая, въ която имаше 15 души, и килера, който се намираше подъ покрива.